

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 helyben házhoz hordvat
 Egész évre . . . 8 frt.
 Fél évre . . . 4
 Negyed évre . . . 2 =

Hírdetéseket és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Kiadó hivatal:
Nadasch, Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomtatásos vállalkozók a városban építetlen, hová az előfizetések és hírdetéseket küldendők.

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 vidékre postán küldvén
 Egész évre . . . 8 frt 40 kr.
 Fél évre . . . 4 30
 Negyed évre . . . 2 15 =

Hírdetéseket lapunk számára a fentebb valamin minden nagyobb külföldi hírdetési irodák cíveivel küldendők.

Szerkesztőség iroda:
 Sötét-utca és a csendes-utca sarkán, Holender-féle házban hová minden a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Hírdetéseket csak nem fordítottul. Kéziratok nem adunk vissza.

Megjelenik minden héten kétszer: Vasárnap és Csütörtökön.
 Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 órától 12-ig.
 Egyes szám ára: 10 krajczár.
 Minden csütörtöki számhoz egy felívre terjedő könyvalakjában nyomott „regény-csarnok” csatolódik melléklet gyanant.

A bács-bodrogh megyei gazdasági egyesület állat- és gépkiallításáról.

Immár a kiállításon is túl vagyunk s az elért sikerekről vagy jobban mondva a kiállítás érdeméről elmondhatjuk szabadon s függetlenül nézetünket. Vannak hazafias szempontok, melyek nem engedik, hogy a tisztán látott dolgokat a szigorú kritika mérlegébe vessük. Sokan azt hiszik, hogy a mi kiállításunk is ilyen hazafiai szempont alá esik. Tagadhatatlanul a hazafiság volt annak egyedüli teremtő rugója; de mindazonáltal nagyobb szolgálatot véllünk a gazdasági egyesületnek tenni, ha érdektelen higgadt bírálatokat hallgatjuk a kiállítás fölött, mintha üres dithirambokat zengedeznénk. Eleve jelentsük ki, hogy a kiállítás, mint ilyen, gazdag adatait nyújtotta az egyesület buzgóóságának s feladatait lelkiismeretes felfogásának.

Valóban csak osztatlan elismerés lehet érte osztályrésze, s kicsinyes önérdék sugallhatja az elégtelenség szavát a száundék-, az akarat-, s a buzgalommal szemben. De a mi agát a kivétel illeti, itt fájdalom a siker akadályainak annyi fontos mozzanatát szemlélhetjük, hogy a kivított s elismert sikerből is annyit kell levonnunk, a mennyit már hazafiságunk csak alig-alig engedhet meg. Ime kezdjük csak mindjárt azzal, hogy a kiállítás jellegét megállapítsuk. Mondva volt, hogy a kiállítás bács-bodrogh megyei lesz. Valóban az volt-e? Kétséget nem szenved, hogy egyáltalán semminemű megyei jelleget nem hordolt magán.

Még csak az egész Bácska sem volt azon képviselve, de sőt a felső Bácska egészen hiányzott, s az a mi képviselve volt is, nem tüntetett

fel megyei jelleget. Maga az állat-kiallítás a milyen szűkkörű és kicsinyes volt, jobbra a megyei gentrytől tellett ki, mely benutatta valóban kitűnő lovait, azonban nem tüntetett ki megyei tenyésztést, hanem idegen fajok keresztezését állította szemlélte elő.

Jobbra angol felívér lovakat láttunk. Ezeket a megyei gentry, kikről ugy is tudtuk, hogy kedvelői a lőnémesítésnek állította ki. Báró Redl, Báró Rudits, a Vojnichok, Szemző, Gräber s több megyei nagybirtokos mutatta be ritka szép ményjeit. Valóban pompás látványt nyújtott a lókiállítás, de az említett okoknál fogva ki nem elégíthetett.

A szarvasmarha kiállítás szintén a gentrytől tellett ki. Nem láttunk ott, mint óhajtottunk látni, paraszt gazdálkói tenyész-állatokat. Azt pedig ugy is tudtuk, hogy br. Redl, a Vojnichok, Lebach stb. megyei uraknak igen szép szarvasmarhák vannak.

A sertés-kiállítás nagyon is kicsinyes volt. Széchenyi s a Vojnichok tettek ki itt is magukért. Pedig az bizonyos, hogy sertés-hizalóink nagy számban vannak, s hogy a kiállítottak nem képviselhettek a létező fajokat.

A juh-kiállítás nem ütötte meg a mértéket. Láttunk igen szép angol kosokat, ezek azonban nem megyénkbel valók. Sem a negretti sem a keresztesjéi tenyész-jukokat nem láttuk megyénkbel. Inkább a hús-juhokat szemléltek, melyek talán gazdálkodási szempontból most alkalmasabbak a tenyésztésre, mintán a gyapjút ára leszállott. Az állat-kiállítással ezekben végezhetünk lá.

A mi a gépkiallítás illeti, azzal már inkább megbarátkozhatnánk, ha eltekinthetnénk attól, hogy a kiállítás megyei volt.

Láttuk ugyan Darázi szeszleparló készülékét, Radits vetekép mintáját, Seitrich tengeri morzsolóját, Takó buza dazmérőjét, s Vancsek telephont. Ezek valóban diszere szolgálták a kiállításnak.

De ezeken kívül Fehér Miklós, Gutjahr és Müller, Kühne, Marschall, Mayfart és társa, Rus-ton, Umrath és társa stb., jólismert gépgyárosok szerepeltek. Ezek egyáltalán nem voltak képesek a kiállításnak megyei jelleget kölcsönözni.

Szerettünk volna a székes-fehérvári kiállításal párhuzamot vonni.

Annak összes jövedelme 240 ezer frt volt, melyből 40 ezer frt osztott szét.

A kiállítási költségek fedezésére gr. Zichy Jenő 80 ezer forintot előlegezett s körülbelül 700 ezer ember látogatta meg. Most magát a kiállítást akár szó nélkül is hagyhatnók. Ezek az adatok eléggé világosan szólnak.

A mi kiállításunk körülbelül 3000 forintba került, s aligha látogatta a kiállítást 6000 ember.

Lehetetlen e körülmény fölémlítésénél azt nem hangsúlyoznunk, hogy megyénk a kiállítás iránt nagyon esekély részvételt tanúsított. Elvártuk volna a megyei közönség hazafiságától, hogy a kiállítást tömegesen fogja látogatni.

De aránylag igen esekélyszámu vendégeink voltak. Itt e helyt mondjuk meg azt is, hogy gr. Zichy Jenő, az országszerte ünneplé iparosság hazafiai köteletségének tartotta hozzánk lerándulni s a kiállítást megszemlélni, ellenben viriiistánk között számtalan van, a ki el se jött. Osztatlan elismerés illeti a kiállítási bizottságot, s első helyen Szemző Gyulát, annak el-

A „ZOMBOR ÉS VIDÉKE” TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNYÉNEK Csúggedés között.

Egy fagyos, mogorva reggel, — ágyamat alig hagyám el, És borongtam az idővel, — megvonulva csendesen, — Eszrevellen jött a muzsa, s szíven, lelken lángra gyújta, — Csakot nyomva homlokomra, ihletett oly edvesen, S kezembe tetta lantját, zengo szóra nyitva ajkát, „Kajtal” biztatott, — modallí hát, s én zavartan kérdezem: Mirol szólni énnekem?

A legelsőbb virágot, — dalid nekem a barátságot, Hadd lám a jelen világot, megis osidok fia — Eljen énekedben újra, — Dámon keljen veszes utra — — S Phintiasznak megcsalóva érte keljen halnia! Mert ma már nincsen barátság, nincs bizalom, hogy odadjak Mem uralgath a csalárdás: nincsen kit megcsalnia, — Érol hát a lant dala?

„Földi mennyet: a szerelmet, s benne a hűséget zengjed, S hogyha felhevít kedled: Zenobia s Odent, Áben Chámot s huszke Jota, a jelent eserben ne hagyja” — — Ah, a lant! ma nem dalolja Laurajával Petrarátt! Aruczik ma a lány szíve, nem hű s hűtelen a hűv, — Hítvány kalmár a vejeje: hűségert batkát sem ad. Mirol dalljak, mond téhat?

„Honszerelmet, a mely edes, a ki honszerelmet érez, S véres áldozatra képes, — ó dalold a hontat!” — Leonidás né hajálit, huszke cesár epokását?” — — Ah, Elukaszt, támadását, és a vobor-koszorút, Melyet véres sírválcson, gyászoló nép átkok kót fon, Mely aztán gaz árulónk, hitvány eb-prédára jut — — Ezt daloldni vajmi rut!

„Ó dalold egy biztató dalt, hisz ha minden szép s jó elhalt, A mit a szív ápol, ohajt: megmaradt lát a remény — — Adj belébe egy szögáért, illy sötétben világot ad!” — — Vészes színi pislogását, felo, hogy kivésze e fény.

S mindíg rajta fagyai-csúggni, színi váltig s gyújtogatni: Lassu megér — Egy falavai házonyosert élettem. S a reményről zengjek én?

S egy fagyos, mogorva reggel, — csak borongtam az idővel, De a muzsa nem hagyott el, unszolt dalra utalán, Mig a szívbe rejtett bánt, hisz lantomon szeretőrad, — Zokogott, míg el nem fáradt, zokogott oly gyászosan, Hozgokálta a lant hangja, s fájdalmában felsikoltva, Muzsámát is elriaszta megrepedt oly kússán! — S most tündöten egy magam . . .

Amarat.

Orbánfalvi bucsu.

Ha a geographiai kézikönyvek tökéletesek lesznek, Orbánfalvól következő nevezetességek lesznek feljegyezve: Orbánfalva sem város, sem mezőváros, de még csak falu sem, hanem leendő község. Hogy mikor? persze azt nem tudhatjuk. Felkész a palicsi tó közelében. Van itt bortermelés és még nagyobb borforgasztás. Kereskedelme virágzó, a mennyiben sok bor szállított ide. Ipara versenyez a legvirágzóbb iparral, a mennyiben az ide szállított borok a legkülönbözőbb módon feldolgoztatnak. Virágzó tájak.

Különösen említésre méltó a híres botanicus Milassin Jakab járásbíró kies kertje, mely a legpompásabb roszával az egész tájéket beillatozza. E helyütt a nyaralók egész serege diszlik.

Legnevezeteseb azonban az orbánfalvi bucsu, mely 1879. év óta minden évben megünnepelgettek. Rendiek az orbánfalvi közbirtokosok. Főrendezője: Milassin Jakab. E napon Szabadka város összes intelligenciája szokott ide rándulni. Kézműparosok jó vására akadnak. Még a koczknajáték sem hiányzik. Egy krajczárért nyherhet az ember sok krajczárt; de még többet veszthet. Zene 4—6 banda.

Az idén nagy vigság és széles jó kedv közepette május hó 25-én tartattott föl mintegy 200 ember számára. Virágokkal és nyárfaágokkal feldiszfittetett. Terítették.

Híntök rohogása, gőmozonyiok fűtényése kora reggeltől kezdve késő estig azt jelezte, hogy a vendégek tömegesen tolnak Orbánfalvára. Nagy volt azonban a rémület, a midőn délelőtt három ízben is amogy iston igazában hozzáfogott az eső esni. Mindannyiunk azonban bizva vérszentünk Orbánban, a felállított és távol az Isten dicsőségére felszentelt kereszthez, melynek alá része vérszentünket Orbán tündeti fel, — si ettünk. Inaddig voltunk és a gonosz szellemek legyőzettek. Verőfényes nap lett. Folyt a munka.

Hosszu sátor állítottott föl mintegy 200 ember számára. Virágokkal és nyárfaágokkal feldiszfittetett. Terítették.

Igy folyt le a délelőtt nagy aggodalom, még nagyobb bizalom és türelemmel. Ugy egy óra tájban mozsárdurranások jeleztek, hogy immár kész az ebéd.

Asztalhoz! hangzott mindenünkben. Sietett is minden ember fia, hogy helyhez juthasson.

Végre ültünk. Szép pinczérnek hozzá fogtak a boros palackok felhordásához. Egy pár percz múlva közeledett egy nagy kesi, élén két teherhordóhoz szokott jó és hozta az üstöket, melyekből a paprikás elandaltó illata gözölgött. Ahg vártuk, hogy megbarátkozhassunk az orrszellődoztató magyar specialitással. Egy percz müve volt, hogy a talak kiürültek. Mohón ettünk, de csakhamar ismétlődött a paprikás repetálása.

Mint ahogy azonban nem voltunk feuketlen hordók, megjött amaz idő is, a midőn azt tartottuk, hogy ebből elég ennyi.

Természetes dolog, hogy öblos torkunknál sem feledkeztünk meg. Minden falat paprikás megkívánta,

nőköt, a ki páratlan odaadással s buzgósággal fáradozott a kiállítás eszméjének tökélyesítésén, saját kerjét díjtalanul engedte át helyiség gyanánt s egyáltalán idejének legnagyobb részét a kiállítási teendőknek szentelte.

Ha a kiállítás a felhozott hiányok dacára is méltán vívta ki közönségünk elismerését, s a gazdasági egyesület díszére válik, — ezt Szemző Gyula urnak köszönhetjük. Ő ugyszólván lelke volt a kiállításnak, s a rendezés körül éjt-napot áldozott. De osztozik az érdemben Rácz Vilmos ur is, az egyesület titkára, kinek buzgósága, s törhetetlen fáradozása oly mérvű volt, a minőt egyhamar nem igen látunk. A kiállítási teendők legnagyobb része Rácz ur vállaira nehezdett. Láttuk őt a forró napokon át a kiállítási helyiségben munkódni, s láttuk éjjel is küzdeve az álommal s fáradtsággal, iparkodva nehéz feladatának megfelelni.

Elismerés illeti dr. Molnár István Lajos urat is, mint a kiállítási bizottság titkárát, ki a teendők nagy részébe befolyt, s annak sikeréhez nagyban hozzájárult. Általában elmondhatjuk, hogy a kiállítási bizottság mindent megtett, a mit csak hivatása megkívánt. S a midőn lapunk keretéhez mérten a kiállítási bírálatát befejeztük, áttérve az ünnepélyek s más mozzanatok esetelésére, nem habozunk kimondani, hogy ily vezérferfiak mellett a gazdasági egyesület felvirágzása nem lehet többé kérdés tárgya, hogy ily buzgalom mellett a kitűzött cél elérése iránt nem lehet kétségünk, a minnek érdekében azon óhajunknak adunk kifejezést, hogy Szemző Gyula urat, valamint a többi érdemes résztvevőket az ég sokáig éltesse!

A kiállításról.

I.

Megnyitás.

Múlt hó 28-án gyönyörű szép tavaszi reggel történt a kiállítás megnyitása. Rendkívüli nagy néptömeg várakozott a kiállítási tér előtt az érkező gazdasági egyesületre, mely összegyűlékezvén a megyei palotában, 9 órakor érkezett meg a kiállítás színhelyére. Az utcák logókkal voltak díszítve s oly élénk sűrűségű forgás volt tapasztalható, a minőt Zomborban soha se látunk.

Már 27-én az esti s 28-án a reggeli vonattal százként érkeztek meg a vendégek.

A bajai-útsza ünnepélyes tekintet nyújtott. Minden ház, ugy szólván virágokkal s szönyvekkel volt feldíszítve, s a tetőkörül nemzeti zászlók lobogtak. A rendet lovas s gyalog konstáblerek tartották fenn. Reggeli 8 órakor megérkezett a helyb. önkényes tűzoltó-egylet teljes felszerelésben, élén

Czedler János főparancsnokkal, zenekiséret mellett, s a kiállítási tér előtt foglalt helyet.

A gazd. egyesület tagjai között láttuk báró Rudics József előkot, Szemző Gyula kiállítási előköt, Sándor Bela főispánt, Schmausz Endre alispánt, Hoffmann Mihály polgármestert, báró Bíbrát, báró Podmanitzky Armit s még számos előkelőséget. A kiállítást b. Rudits József elők nyitotta meg. Beszédéből a következőket emeljük ki:

„A jelenlegi állapot- és gépkiallításnak nem czejja nagy horderejű eredményt előmutatni, hanem a gazdaközönség szemléjére bocsjantani megyei állapot-tenyésztésünknek jelenlegi állapotát, és megismertetni a gazda közönséget mind azon gép és eszközökkel, melyek a termelés fokozására leginkább hivatványk.

Alkalm van tehát adva, hogy minden egyes gazda saját fáradozásainak eredményét, a mások által hason körülmények között létre jövő eredményét összehasonlítsa, s hogy ezen egybevetésből levezethető tanságot, gyakorlati életében saját hasznára fordíthassa.

Midőn ezek után a földmívelési-, ipar- és kereskedelmi magyar királyi miniszter ur ó nagyméltóságának, ki ezen kiállítási díjakat nagy kegyetlen adományozta, ugy a helyi bizottság és annak tisztelt előkének Szemző Gyula urnak, kik a kiállítási rendezésének fáradságos teendőit oly nagy buzgalom és szakavatottsággal végezték, a gazdasági egyesület nagy nevében is hálás köszönetet nyilvánítottunk — az állapot- és gépkiallítás szemel megnyitottunk nyilvanítottunk.

A jelkes éljenekkel kísért megnyitási szónoklat s Hoffmann polgármester üdvözölő beszéde után Szemző Gyula a kiállítási bizottság előke vette át a szót, beszédében hangszólván anyagi helyzetünknek, melyek korántsem olyanok, hogy azokba megbízhatnánk, „mert sem a magában véve jó anyaföld, sem a magában véve fáradhatatlan emberi erő, nem eléggé hathatós tényező arra nézve, hogy képesen bennünket a növekedő állami terhek viselésére, a közhaladással lépést tartó igények megbirálására.”

Utalt az öntudatos cselekvésre, ama kötelességre, mely a mult tapasztalatok okulva felkeresi a helyes utat és módot, a mely alapon közzgazdaságilag előre haladhatunk. A gazdasági egyesület e kötelesség érzete hatotta át, a midőn tapasztalati utat óhajtotta, a gépeket tanulmányozni s másrészt ingert s alkalmat teremteni, hogy az állattenyésztés, mely az utóbbi időben hanyatlásnak indult, újból és jobban fölkaroltassék.

Ily irányban szólt még tovább is s szavait a jelenlevő közönség feszült figyelmével kísérte. Végül a hiányokat a kezdet nehézségeinek kérve betudni, bemutatta a kiállítás összegezését.

Szavai végeztével a közönség larsány éljenek-be tört ki s az egyesület megindult a kiállítás részletes megtekintésére.

E közben egymást követték az uri fogatok, melyek városunk előke hölgyközönségét hozták a kiállítási térre.

zete mellett penzionáltassék, egyhangulag meg lett neki szavazva. Nesze semmi fogd meg jó!

Ezzuttal Buki ezimbalom kérényve is el lett intézte, melyben mint organista alkalmazást kér.

Egyhangulag meg lett választva. E nem várt szerenésére a mi cigányunk felkelt és megkoszönta a a hozzáfűzött bizalmat, ígyvén, hogy hu szolgálja lesz a közönségnek. Szolgálatkészségét azonnal be is mutatta. Poharát Vojnics Máté — mint cigányunk mondja — testvérjére egészségére írtá. Meg is volt a kis malacka ára. Buki markát egy nagy bankó nyonta.

Se hossza, se vége nem volna palics-orbánfalvi referádánknak, hogy ha az eredményus nap minden phásist leírni akarók. De ha akarók is lehetetlen. Ezt látni és hallani kell, csakis ez esetben foghatjuk fel, mi az az orbánfalvi bnesu.

Jövére jöjének tehát megyebeli kedves szomszédaink Palics-Orbánfalvára és akkor újból és együtt jó napot csinálunk magunknak.

Közlésünk azonban nagyon hézagos lenne, hogy ha meg nem emítjük, hogy tulajdonképp kinek köszönhetjük e feledhetlen napot? Az érdem orvosnyrésze bizony Milassin Jakab bírásbró urat, a mi kedves Jásó bátyánkunk illeti, ki nem kimélve fáradságot és anyagi áldozatot, oly örömben részesítette az egybegyűléteket, mely melyen vésődik a szivekbe.

Válóban a mi közkedveltségű Jásó bácsink tud király lenni a rózsák világában, tud hu szolgálja lenni Themisnek és még sem feledkezik meg a társadalom kívánalmairól. Utörője és fáradhatatlan bajnoka ó minden szép, nemes és igaznak.

Mi mindezt csak szívből jövő köszönetet mondhatunk neki. Legyen tehát dicsőség az ő nevének.

Buchwald Lázár.

Általában mindenki a legnagyobb megelégedéssel szemlézte végig ugy az állapot- mint a gépkiallítás.

II.

Banquette.

Körül-belül 2 és fél órakor érkeztek meg a „Vadászkürt” szálló nagytermébe a kiállítási vendégek, hol a programjában jelzett banquette tartott meg.

Az első toasztot b. Rudics József elők tartotta éltetve a királyt. Azután Széchényi trszéki elők emelte poharát a földm.-, ipar- és keresk. miniszterre, Barthal b. Rudicsot, Matkovics szolgabíró Szemző Gyulát, Schmausz alispán Vojnich Jakabot köszöntötte föl. Majd Mihályi főügyész emelt poharát Máday Izidorra a kormány képviselőjére, Máday válaszul a gazdaközönséget éltette. Dr. Molnár a kiállítást s az úgy körül buzgólkodó névtelen hosóket köszöntötte föl. Beszéltek még: Liphay (a kiállítási bizottságra), Mihályi Rácz Vilmost a tekevény titkára, Barthal dr. Molnárra stb. Nevezetes, hogy Barthal ur egymaga hét toasztot mondott.

III.

A díszelőadás.

Este díszelőadás tartott a színpadon, mely alkalommal Tóth Kálmán a „Király házások” című vígjáték adatott.

Mondják, hogy a kassai színigazgató a díszelőadásra valami operette-t tűzött ki, de e nemes intenciójának a kiállítási bizottság akadályozta meg, mely alkalomszerűbűnek tartott inkább a kiállításhoz illobb hazai művet adatni, s foleg a megyénkben született Tóth Kálmán kitűnő vígjátékát. Csóka ur már egyszer tartott díszelőadást Szabadkán gr. Zichy Jenő tiszteletére, s ez alkalommal a „Borogor”-et adatta.

A közönség nagy számban nézte végig az előadást, mely tekintettel a viszonyokra eléggé sikerültnek mondható.

IV.

A jury ítélete.

Lókiállítási bíráló bizottság.

Polyakovits Alajos elők.
Patzolt József es. kir. százados a nagykörösi mén-telep századosa, Martinszoka Jozsef es. kir. fő állatorvos, a nagykörösi „montelep”, Lang József állatorvos, Vuits Arszó zombori, Jurga Agoston szabadkai és Kockár Zsiza bizottsági jegyző, zombori lakos.

I. A 4—8 éves magán tenyés mének:
1. díj: 12 arany; Senkinek sem ítéltett.
2. díj: Gráber Gyula saját nevelésű 7 éves fekete csodőr lova 6 db arany.
3. díj: Nityin Leozia 6 éves szürke csodőr lova (apja Fraek teliver) 4 db arany.
4. díj: Muts József 4 éves, Nonius apától és hont anyától származott csodőr lova 2 db arany.
II. A 4—14 éves anyakancák sikerült szopós csikóval.
1. díj: Vojnics Jakab 10 éves pej kancza (apja Kit-Kit) 10 db arany.

2. díj: Vojnics Sándor fekete 7 éves, Prid-of England apától és Nord Stern anyától származott fehér kanczája 5 db arany.
3. díj: Mészáros Sebestyénnek 7 éves ismeretlen származású pej kanczája 2 db arany.
4. díj: Melcher Mihálynak 5 éves ismeretlen származású fekete kanczája 2 db arany.
5. díj: Vojnics Jakabnak 6 éves (apja Dudlei, anyja Palmira) sarga félvér kanczája 2 db arany.
6. díj: Reiner, igazabban Kémer Gáspárnak 6 éves ismeretlen származású pej kanczája 2 db arany.
7. díj: Marlberger Salamon 6 éves ismeretlen származású pej kanczája 2 db arany.
8. díj: Vojnics Sándornak 8 éves, Lord Dudluy apától, Gyémánt anyától származó szürke félvér kanczája 2 db arany.
9. díj: Báró Rudits Józsefnek 6 éves, Vezér apától, Tündér anyától származó ezindéri félvér kanczája 1 db arany.
10. díj: Klenecz Mátásnak 8 éves ismeretlen származású pej kanczája 1 db arany.
11. díj: Turi Antalnak 9 éves ismeretlen származású sarga kanczája 1 db arany.
12. díj: Dubsz Péternek 6 éves ismeretlen szárm. pej kanczája 1 db arany.

III. Három éves ménesítők.

1. díj: Vojnics Jakabnak 3 éves Dighi Grand apától és Leyla anyától származó fekete méne 10 db arany.
2. díj: Szilgyi Antalnak 3 éves Oecball apától és hont anyától származott sötétpej méne 5 db arany.
3. díj: Gráber Gyula 3 éves ismeretlen származású pej méne 3 db arany.
4. díj: Senkinek sem lett kiosztva.

IV. Három éves kanczacsikók.

1. díj: Báró Rédl Lajos 3 éves Gidran apától, Rosane anyától származott sarga kanczája 8 db arany.
2. díj: Vojnics Jakabnak 3 éves Oecball apától és saját nevelésű anyától származott pej kanczája 4 db arany.
3. díj: Turi Antalnak 3 éves Gudran apától származott sarga kanczája 3 db arany.
4. díj: Vidakovits Györgynek 3 éves ismeretlen származású fako kanczája 2 db arany.

latta a függőnyt lebocsajtatni. Pár pecz mulva azután Marietta készen volt a toillettel, s a függőnyt is felhúzták, hogy a jelenetet folytathassák. Mint halljuk, már 31-én összeült egy 5 tagú színházi bíróság, mely a késelelemért kedves primadonnánkat aligha nem keményen megbírságotta. Pedig a jószívű zombori közönség, a szépen elnévelt magyar nőiért készségesen megbocsajtott neki, s többszörös tapsokból részeseit. Fájdalom, mi nem bocsáthatunk meg.

Felolvas szerkesztő:
MÜLLER GYULA.
Kiadók és lap tulajdonosok:
Nadasch, Muzsik és Partlics.

HIRDETÉSEK.

Eibach Istv.

bádogos Zomborban,
Zrinyi-utca Tarczay-féle házban.

Ajánlkozik mindennemű
épitkezési- és bádog-galanterie-
készítmények előállítására,
és ajánlja gazdag választékban
raktárán levő
HAZI- és KERTI-
SZERELVÉNYEIT.

Vidékre való megrendelések
pontosan eszközöltetnek.

Alólirott tisztelettel tudatja a n. é. közön-
séggel, hogy az apatinál uton a **FEHÉR-HAJÓ-**
hoz czimzett

VENDÉGLŐT

bérbevette s azt egészen újonnan berendezte, la-
kályos elegans bérszobákkal látta el, ki-
tűnő és olcsó ételekkel s italokkal szolgál
a t. vendégeknek.

Kérve a közönség szíves látogatását, maradtam
teljes tisztelettel
BOSKOVITS SÁNDOR
vendéglos.

BRANDEIS G.

amerikai fogorvos,
fogműtői terme.

Ezennel bátorodom a n. é. közönség hecses
tudomására juttatni, miszerint keresztül utazásom
alkalmával pár napig itt időzöm.

Becsés figyelmébe ajánlom magam, hogy úgy
egész fogsort mint egyes fogakat
a legújabb és legjobb amerikai módszer
szerint készítek, továbbá plombirozásokat és
fogak tisztítását is elvégzem.

A nagyérdemű közönség hecses pártfogását
kéri, mely tisztelettel
BRANDEIS G.
amerikai fogorvos

Lakása a „Vadászkürt” szállodában.

A zarándok utezában létező Popits-
féle házban
EGY MAGTÁR
bérbeadandó. — Közelebbi értesítés
Popits-féle fűszertüzletben nyerhető.

Péncz-, Dohány-, és Szivar-Táskák egész végeledás.

KLAPKA JÁNOS

szijsz- és bőrönd-gyártó
ZOMBORBAN,

a főúton a Takarékpénztárral
szemben.

Ajánlja a n. é. közönségnek gaz-
dagon felszerelt raktárából mindem-
mennyiségű lőszerszámit nyergeit, lovaglő-
kantár, kengyelcsizjak, nyereg-szap-
pan, valódi angol szerszám-kenőcsöket

Mindenféle férfi- és női-bőröndök,
női kalap-dobozok, utazótáskák, vadász-
táskák, töltény-övek, fegyverszjak, nad-
rágszjak, plaideszjak, lovas- és kocsi-
ostorok, özbőr, szivacsok, lóvakarók,
lókefék, legjobb minőségű kefék.

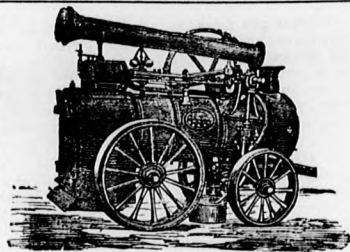
Mindennemű lovas s kocsi-
rudak, lóablak, kengyelvasak,
mindenféle sarkanyjuk.

Vidékre való megren-
delések gyorsan és pontosan esz-
közöltetnek.

Nadrágtartó végeledás.

Nagy készlet miatt bőröndök s tárczák leszállított áron.

A bács-bodrogh megyei gazdasági egyesület gépkiallításán elismerő oklevelet nyert gépek.

GÖZMOZDONYOKAT

fa-, szén- és szalmafűtőre.

Továbbá dúsan felszerelt raktárát: szalmaelevátorok, örlő-malmok (fogaskerekű és szijhajtással) járgánycséplőgépek, mozdony-fecskendők, sor- és szélesen szóró-vetőgépek, fűkaszálo- és gabonarató gépek, széna-gereblyék, kukoricza morzsolók, trieurók, rosták, szecska-
vágók, daráló-malmok.

Marshall Sons & Co. L^{td}.

GRAEPEL HUGÓ,
ezelőtt SCHMID H.

Fűgynöke

BUDAPEST, gyár-utca 58.

(bárány-utca szegletén 16. sz.)

ajánl minden eddigi kiállításon a legmagasabb kitünté-
téssel jutalmazott

CSÉPLŐGÉPEKET

szabadalmazott dobvedő, szabadalmazott állítható különito hen-
gerrel, maganetével és loheresebb készükekkel is.

Eredeti Eckert-féle

szabadalmazott két- és három-vasú ekék

és minden más a földmíveléshez alkalmas ekék és más eszközökből.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

ÜZLETNYITÁSI HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a n. é. közönség hecses tudomására juttatni, miszerint itt helyben a főú-
tczában MILLASSEVITS-féle házban egy a kor színvonalán álló elegansan berendezett

uri kalap- s uridivat-üzletet

nyitottam. — Miatán árucikkeimet a legelőkelőbb s legnagyobb gyárakból kész pénzen vásárol-
tam, mind olcsóság, mind finomság tekintetében, minden versennyel bátran szembeszállok.

Üzletemben a legnagyobb választékú férfi- és gyermek-kalap a leg-
olcsóbbtól a legfinomabbig, fehér és tarka férfi-ingek, gallérok, kézelők, a legújabb divat szerint készített nyakkendők, selyem és vászon zsebkendők,
harisnyák, selyem esernyők, férfi-napernyők, pénz-, dohány- és szivartár-
czák, szivar-szipkák, séta-pálczák, illatszerek a legkötönyebb gyárakból való férfi-
kezttyük s minden a férfi szükséglethez tartozó czikke kiváló minőségben szabott árak
mellett kaphatók.

Kérem a n. é. közönség szíves pártfogását!

Tisztelettel

MÜLLER NÁNDOR.

Egy jó házból való TANONCZ azonnal elfogadtatik.

Zombori első eczet-szesz-gyár.

Van szerencsém tisztelettel ajánlani a n. é.
közönség hecses figyelmébe

eczet-szesz-gyáramat,

mely a legkiválóbb eczet-szeszt ál-
litja elő.

Ezen eczet-szeszből egy liter elég-
sége, hogy két liter vízzel ve-
gyítve a legégészségesebb eczetet
adja.

Egy liter eczet-szesz ára 10 kr.

Hectoliterenként 9 forintjával.

Kiváló tisztelettel

ENGL ADOLF

eczet-szesz-gyáros és fűszer-, norinbergi- és rövid-
áru-kereskedő

FALCIONE-féle házban, az „ELEFANT” szállóval
szemben.

Zombori első eczet-szesz-gyár.

Kiünterve lett a zombori termény-kiallítás alkalmával 1881-ben.

Kiünterve lett a zombori termény-kiallítás alkalmával 1881-ben.